

Wśród Nas

TYGODNIK PARAFII PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO
W POLANIE ROK XVII 2009 NR 9 (522)

1 marca 2009
I NIEDZIELA WIELKIEGO
POSTU Rok B

(Mk 1,12-15)

Zaraz też Duch wyprowadził Go na pustynię. Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana. żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś usługiwali Mu. Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię.

Orędzie Ojca Świętego na Wielki Post Drodzy bracia i siostry!

Na początku Wielkiego Postu, który jest drogą intensywnego przygotowania duchowego, Liturgia zachęca nas do trzech praktyk pokutnych, bardzo bliskich biblijnej i chrześcijańskiej tradycji – modlitwy, jałmużny i postu – abyśmy jak najlepiej mogli przygotować się do obchodów Świąt Wielkanocy i doświadczyć mocy Boga, który – jak będziemy słuchać podczas Wigilii Paschalnej - “oddala zbrodnie, z przewin obmywa, przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym, rozprasza nienawiść, usposabia do zgody i ugina potęgę” W tradycyjnym Orędziu na Wielki Post, chciałbym w tym roku w szczególnie sposób rozważyć wartość i sens postu. Wielki Post bowiem przywodzi na myśl 40-dniowy post, jaki Pan odbył na pustyni przed rozpoczęciem swojej publicznej działalności. W Ewangelii czytamy: “Wtedy Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód” (Mt 4, 1-2). Podobnie jak Mojżesz przed otrzymaniem Tablic Dekalogu, podobnie jak Eliasz zanim spotkał Boga na górze Horeb, tak i Jezus modląc się i poszcząc przygotowywał się do swojej misji, której początkiem było trudne starcie z kusicielem.

Możemy sobie zadać pytanie, jaką wartość i jaki sens ma dla nas, chrześcijan, rezygnacja z czegoś, co samo w sobie jest dobre i pozwala nam żyć. Pismo Święte i cała chrześcijańska tradycja uczą, że post pomaga unikać grzechu i tego wszystkiego, co do niego prowadzi. Dlatego też w historii zbawienia wielokrotnie odnajdujemy zachętę, by pościć. Już na pierwszych stronicach Pisma Świętego Bóg nakazuje człowiekowi, by nie jadł owocu zakazanego: “Z wszelkiego drzewa tego ogrodu możesz spożywać według upodobania; ale z drzewa poznania dobra i złego nie wolno ci jeść, bo gdy z niego spożyjesz, niechybnie umrzesz”. Komentując Boży nakaz, św. Bazyli zauważa, że “post został nakazany w Raju”, a “pierwsze takie polecenie zostało wydane Adamowi”. I kończy tak: “zakaz »nie wolno ci jeść« jest zatem prawem postu i wstrzemięźliwości”. Zważywszy na to, że wszyscy jesteśmy obciążeni grzechem i jego konsekwencjami, post jest nam dany jako środek pozwalający odnowić przyjaźń z Bogiem. Tak uczynił Ezdrasz przed powrotem do Ziemi Obiecanej z wygnania, zachęcając zgromadzony lud do postu, “byśmy się umartwili – mówi - przed Bogiem naszym”. Wszechmocny wysłuchał ich modlitwy oraz zapewnił swoją przychylność i opiekę. Podobnie zachowali się mieszkańcy Niniwy, którzy posłuchali Jonaszowego wezwania do pokuty i na znak szczerości ogłosili post, mówiąc: “Kto wie, może się odwróci i ulituje Bóg, odstąpi od zapalczywości swego gniewu, a nie zginiemy?” (Jon 3, 9). Również wtedy Bóg wejrzał na ich czyny i ich oszczędził.

W Nowym Testamencie Jezus ukazuje głęboką przyczynę postu, piętnując zachowanie faryzeuszy, którzy skrupulatnie przestrzegali nakazów prawa, choć ich serca były od Boga daleko. Prawdziwy post, powtarza w innym jeszcze momencie Boski

Nauczyciel, to wypełnianie woli Ojca Niebieskiego, który “widzi w ukryciu i odda tobie” (Mt 6, 18). On sam daje tego przykład odpowiadając szatanowi, po 40 dniach spędzonych na pustyni, że “nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych” (Mt 4, 4). Celem prawdziwego postu jest zatem spożywanie “prawdziwego pokarmu”, którym jest pełnienie woli Ojca (por. J 4, 34). Skoro więc Adam nie posłuchał nakazu Boga, by “nie spożywać owocu z drzewa poznania dobra i złego”, człowiek wierzący poprzez post pragnie z pokorą zawierzyć się Bogu, ufając w Jego dobroć i miłosierdzie.

Praktyka postu była bardzo rozpowszechniona we wspólnocie pierwszych chrześcijan (por. Dz 13, 3; 14, 22; 27, 21; 2 Kor 6, 5). Również Ojcowie Kościoła mówią o mocy postu, która chroni przed grzechem, tłumi pragnienia “starego Adama” i przeciera w sercach ludzi wierzących drogę ku Bogu. Post jest także częstą praktyką świętych wszystkich epok i przez nich zalecaną. Św. Piotr Chryzolog napisał: “Duszą modlitwy jest post, a życiem postu miłosierdzie. Kto się więc modli, niech pości, a kto pości, niech spełnia uczynki miłosierdzia, niech wysłucha proszącego, który chce być słyszany. W ten sposób otwiera dla siebie uszy Boga, który nigdy się nie zamyka na głos błagającego”.

Wydaje się, że w obecnych czasach zmniejszyło się nieco znaczenie duchowe praktyki postu, a stała się ona raczej – w kulturze zdominowanej przez poszukiwanie dobrobytu materialnego – środkiem terapeutycznym wspomagającym pielęgnację własnego ciała. Poszczenie służy oczywiście dobrej kondycji fizycznej, ale dla ludzi wierzących stanowi w pierwszej kolejności “terapię” pomagającą leczyć to wszystko, co uniemożliwia wypełnianie woli Boga. W Konstytucji Apostolskiej Paenitemini z 1966 r., Sługa Boży Paweł VI stwierdził, że należy postrzegać post w kontekście powołania każdego chrześcijanina, który “nie dla siebie (...) żyć winien, ale dla Boga, który go umiłował i za niego wydał samego siebie, żyć też winien dla braci”. Wielki Post mógłby być dobrą okazją do przypomnienia sobie zasad zawartych w cytowanej Konstytucji Apostolskiej, podnosząc tym samym wartość autentycznego i niezmiennego znaczenia tej pradawnej praktyki pokutnej, która może nam pomóc zadać śmierć naszemu egoizmowi i otworzyć serce na miłość Boga i bliźniego, co stanowi pierwsze i najważniejsze przykazanie nowego Prawa, a zarazem kompendium całej Ewangelii.

Skrupulatne przestrzeganie postu przyczynia się ponadto do nadania osobie – jej ciału i duszy – spójności, co pomaga jej unikać grzechu i wzrastać w zażyłości z Bogiem. Św. Augustyn, który dobrze znał własne złe skłonności i nazywał je “węzłem zawikłanym i splątanym”, w traktacie o “Użyteczności postu” pisał: “Zadaję sobie wielkie udręki, aby On mi przebaczył, sam siebie karzę, aby On mi pomógł, by znalazł we mnie upodobanie, by zaznać Jego

słodyczy”. Odmawianie sobie pokarmu materialnego, który żywi ciało, umacnia wewnętrzną gotowość do słuchania Chrystusa i żywienia się Jego zbawczym słowem. Przez post i modlitwę pozwalamy, by On przychodził i by zaspokajał największy głód, jakiego doświadczamy w naszym wnętrzu: głód i pragnienie Boga.

Jednocześnie post pomaga nam uświadomić sobie, w jakiej sytuacji żyje wielu naszych braci. W Pierwszym Liście św. Jan napomina: “Jeśliby ktoś posiadał majątność tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga?” (3, 17). Dobrowolny post pomaga nam naśladować styl Dobrego Samarytanina, który pochyła się nad cierpiącym bratem i śpieszy mu z pomocą. Nasz wolny wybór, jakim jest rezygnacja z czegoś, aby pomóc innym, w konkretny sposób pokazuje, że bliźni przeżywający trudności nie jest nam obcy. Właśnie po to, by pobudzić do zachowania takiej nacechowanej otwartości i wrażliwości postawy wobec braci, zachęcam parafie i wszystkie inne wspólnoty, żeby w okresie Wielkiego Postu wierni częściej praktykowali post, indywidualnie i wspólnotowo, oddając się ponadto słuchaniu Słowa Bożego, modlitwie i uczynkom miłosierdzia. Taki właśnie był, od początku, styl życia chrześcijańskiej wspólnoty, w której organizowano specjalne zbiórki (por. 2 Kor 8-9; Rz 15, 25-27), a wierni byli zachęceni do oddawania biednym tego, co dzięki postowi udało się odłożyć. Także dziś należy na nowo odkrywać tę praktykę i do niej zachęcać, przede wszystkim podczas liturgicznego okresu Wielkiego Postu.

Z tego, co powiedziałem, jasno wynika, że post jest wartościową praktyką ascetyczną, duchową bronią w walce z wszelkim możliwym, nieuporządkowanym przywiązaniem do nas samych. Dobrowolna rezygnacja z przyjemności, jaką jest jedzenie, i z innych dóbr materialnych pomaga uczniowi Chrystusa panować nad innymi rodzajami głodu osłabionej grzechem pierworodnym natury, którego negatywne skutki odbijają się na całej osobowości człowieka. Do tego też zachęca starożytny liturgiczny hymn wielkopostny: Ten czas przeżyjmy w skupieniu, krótsze niech będą rozmowy, skromniejsze nasze posiłki, więcej czuwania”.

Drodzy bracia i siostry, jak widzimy, post ostatecznie pomaga każdemu z nas – jak pisał Sługa Boży Papież Jan Paweł II – w czynieniu z siebie całkowitego daru dla Boga. Niech zatem Wielki Post posłuży każdej rodzinie i każdej chrześcijańskiej wspólnocie do oddalenia wszystkiego, co rozprasza ducha, i pogłębienia tego, co karmi duszę otwierając ją na miłość Boga i bliźniego. Myślę szczególnie o intensywniejszej modlitwie, częstszym przystępowaniu do Sakramentu Pojednania oraz aktywnym uczestniczeniu w Eucharystii, a przede wszystkim w niedzielnej Mszy św. Z takim wewnętrznym nastawieniem wejźmy w pokutny klimat Wielkiego Postu. Niech nam towarzyszy

Błogosławiona Dziewica Maryja, i niech nas wspiera w trudzie wyzwania serc naszych z niewoli grzechu, by coraz bardziej stawały się "żywym tabernakulum Boga". Z tymi życzeniami zapewniam o modlitwie, aby każdy wierzący i każda kościelna wspólnota z pożytkiem szli wielkopostną drogą, i z serca udzielam wszystkim Apostolskiego Błogosławieństwa.

Benedykt XVI

Jan Serce Sandomierzaninem Roku 2008!

Nasz serdeczny przyjaciel Jasiu Statuch zwany potocznie w Polanie Janem Serce został Sandomierzaninem Roku 2008!

Szczerze cieszymy się, że znamy tak wspaniałego człowieka a jego wielki dar empatii i chęci niesienia pomocy innym stał się i naszym udziałem.

„To wyróżnienie dla całej mojej rodziny, rodziny "składaków", czyli Stowarzyszenia Transplantacji Serca „- powiedział Jan Statuch, Sandomierzanin Roku 2008, odbierając dyplom i statuetkę.

„Tytułem Sandomierzanina Roku honorujemy tych, dla których Sandomierz nie jest tylko miejscem zamieszkania i wpisem w dowodzie osobistym, ale wartością samą w sobie; tych, którzy chcą, aby ich miasto było znane w kraju i poza jego granicami” - powiedział Andrzej Krzesimowski, prezes Klubu Miłośników Sandomierza.

Jan Statuch otrzymał statuetkę z krzemienia pasiastego, wykonaną przez Cezarego Łutowicza. Sandomierzanin Roku 2008 jest prezesem największego w Polsce Stowarzyszenia Transplantacji Serca, działającego przy klinice w Zabrze.

- „Jestem wzruszony, dumny i szczęśliwy. Ta nobilitacja przyszła w bardzo ważnym momencie dla mojej rodziny - rodziny "składaków", czyli Stowarzyszenia Transplantacji, gdy potrzeba ludzi o wielkich sercach po to, aby ratować życie innych” - podkreślił Jan Statuch, odbierając wyróżnienie.

Jan Statuch otrzymał drugie serce w 2002 roku. Już cztery miesiące po operacji dołączył do stowarzyszenia. Nie szczędzi sił dla propagowania idei

transplantacji narządów wewnętrznych.

- „Mam dług do spłacenia. Moim długiem jest to, aby czynić dobro wokół siebie. Postawiłem sobie za cel ratowanie życia innych, przede wszystkim dzieci, - powiedział laureat.

Jan Statuch podkreślał, że w swojej działalności zawsze mógł liczyć na mieszkańców ziemi sandomierskiej. W tym roku wraz ze swoim stowarzyszeniem zamierza zorganizować na sandomierskim Rynku wielki charytatywny koncert, transmitowany przez ogólnopolskie media.

Planuje także i w tym roku pomóc nam w organizacji Pikniku Rodzinnego Polana 2009.

Serdecznie gratulujemy Jankowi i jesteśmy z niego naprawdę dumni. Bez wątplenia zasłużył sobie na tę nagrodę.

Karolina Smoleńska
wraz z całą redakcją „Wśród Nas”

Zabawa karnawałowa w Polanie

W naszej miejscowości 7 lutego 2009r. w sobotę odbyła się zabawa taneczna dla dzieci i dorosłych, organizowana przez Radę Rodziców naszej szkoły. Po liczbie przybyłych naszych ale też z innych miejscowości dzieci i dorosłych można powiedzieć że zabawa była bardzo udana. Zespół Suerte grał jak zwykle super co sprzyjało dobrej zabawie: była chusteczka haftowana ,jedzie pociąg z daleka i inne równie fajne zabawy, oraz losy . Dzieci częstowały się ciasteczkami i herbatą zrobioną przez swoje mamy. Zabawa dla dorosłych była równie udana doborowe towarzystwo i świetna atmosfera sprawiły, że nawet po zagranie ostatniego kawałka przez zespół sala była pełna i każdy miał ochotę na dalszą zabawę. Mamy nadzieję że uda nam się kiedyś powtórzyć taką imprezę.

Agnieszka Oskorip - Rada Rodziców

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1 NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU 1.03.2009

Wstęp do Mszy świętej: Po głośnych i wesołych dniach karnawału, od środy popielcowej Kościół rozpoczął czas Wielkiego Postu. W tym czasie łaski chrześcijanin musi rozpocząć to co najważniejsze. Chodzi o nasze serca, musimy zrobić tam wiele porządku, aby poprzez pokutę i nawrócenie dojść do prawdziwej radości.

Chrystus w tym świętym czasie przebaczenia i łaski pokazuje nam swój krzyż, który dla wielu ludzi stał się znakiem pogardy i pośmiewiska, a dla nas chrześcijan jest znakiem miłości Bożej wobec nas - grzeszników. Tylko ten krzyż nasz smutek w radość przemienia, w radość której już nikt nam odebrać nie zdoła – jest to życie wieczne w królestwie niebieskim.

Na początku tej Mszy Świętej przepróśmy Boga za to, że nie zawsze pamiętamy, że nasze zbawienie przyszło przez krzyż..

1. Dzisiejsza niedziela jest **pierwszą niedzielą miesiąca** po Mszy świętej o **godz. 11.00** zmiana **Tajemnic Żywego Różańca**. Dzisiaj kończymy tydzień modlitwy o trzeźwość w naszym narodzie.
2. Środą Popielcową rozpoczęliśmy Wielki Post. Jest to czas w którym poprzez modlitwę, pokutne uczynki i czynną miłość bliźniego przygotowujemy się do Świąt Wielkanocnych. Zachęcamy wszystkich Parafian do uczestnictwa w nabożeństwach wielkopostnych. W **Piątki Wielkiego Postu** zapraszamy wszystkich – dorosłych, młodzież i dzieci na **Drogę Krzyżową** na **godz. 16.00**. Zaraz po niej sprawowana jest Msza święta. W każdą **niedzielę Wielkiego Postu** o **godz. 16.00** sprawujemy nabożeństwo **Gorzkich Żali**.
3. W **środę (4.03)** obchodzimy **Święto św. Kazimierza**; królewicza.
4. W tym tygodniu przypada **pierwszy czwartek, piątek i sobota** miesiąca. W **pierwszy czwartek** modlimy się za kapłanów oraz o nowe i święte powołania kapłańskie i zakonne również z naszej parafii. Po Mszy świętej, **Adoracja Najświętszego Sakramentu** i **różaniec wspólnoty dla Intronizacji Chrystusa Króla**. Wszystkich Parafian serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy.
5. W **pierwszy piątek** zapraszamy na **Drogę Krzyżową** i Mszę świętą na **godz. 16.00**. Okazja w tym dniu do **spowiedzi świętej** od **godz. 15.30**.
6. W **pierwszą sobotę** miesiąca, oddajemy cześć **Niepokalanemu Sercu Matki Bożej**, będziemy się modlić w intencji Ojca Świętego, naszej Ojczyzny, Radio Maryja, kół różańcowych, naszych kapłanów i wszystkich naszych Parafian.
7. W przyszłą niedzielę taca będzie przeznaczona na Seminarium Duchowne w Przemyślu.
8. Składamy serdeczne „**Bóg zapłać**” za sprzątanie kościoła Paniom: Iwonie Caban i Józefie Mikrut. Na przyszły tydzień prosimy Panie: Danutę Przybylską i Helenę Mańko.
9. **Intencje mszalne:**

Niedziela (1.03)	- godz. 8 ⁰⁰	Za parafian.
	- godz. 11 ⁰⁰	+ Zofia Lupa.
Niedziela (8.03.)	- godz. 8 ⁰⁰	Za parafian
	- godz. 11 ⁰⁰	+ Czesław Krakowski w 7 r. śm

W tym tygodniu imieniny obchodzą Helena Mańko, Kazimiera Buć, Kazimierz Maj, Kazimierz Przybylski, Kazimierz Torbiński, Oliwia Krakowska. Zapraszamy Solenizantów na Mszę św. w **piątek** na **godz. 16.00** podczas której modlić się będziemy w ich intencji.

Redaguje zespół: ks. Stanisław Lasak, Karolina i Witold Smoleńscy
Przysłowie: **"Na świętego Kazimierza, zima do morza zmierza"**